

Dato: 07.11.2022

Til: Slagelse Kommune, teknik@slagelse.dk

Skrevet af: Ditte Brogaard Iversen, dbi@dn.dk, Lars Brinch Thygesen, lbt@sportsfiskerforbundet.dk, Henning Mørk Jørgensen hmj@dn.dk

Danmarks Sportsfiskerforbund

Danmarks Sportsfiskerforbund's og Danmarks Naturfredningsforenings hørings svar vedr. udkast til miljøgodkendelse af RGS Nordic A/S, Industrispildevand (Journal nr.: 330-2020-144489K)

Udkast til miljøgodkendelse af RGS Nordic A/S Industrispildevand er sendt i høring med svarfrist 7. november 2022. Danmarks Sportsfiskerforbund (DSF), Danmarks Naturfredningsforening (DN) og DN Slagelse takker for muligheden for at komme med bemærkninger til miljøgodkendelsen af RGS Nordic A/S Industrispildevand.

DSF/DN har følgende bemærkninger til det fremsendte udkast:

Overordnede bemærkninger

1. Miljøstyrelsen bør være myndighed for virksomheder, der behandler importeret problemaffald

En overordnet problematik omkring spildevandsbehandling på RGS Nordic i Skælskør er at en betydelig del af det behandlede spildevand stammer fra import fra andre lande. Der opstår efter vores opfattelse et misforhold mellem at tilladelse til import af affald og spildevand til behandling eller nyttiggørelse meddeles af Miljøstyrelsen, mens det i dette tilfælde er en mindre kommune som står med miljøgodkendelsen som myndighed. En parallel til en virksomhed, som håndterer særligt problematisk affald, er det tidligere Kommunekemi nu Fortum, som har staten som myndighed. Sådan bør det efter vores opfattelse være fremover – at alle de tungeste og mest komplekse virksomheder bør have staten som myndighed og ikke kommuner, som ofte af ressourcemæssige og lokalpolitiske grunde har langt vanskeligere ved at håndtere opgaven.

2. Brugen af blandingszone

Problematikken omkring import af spildevand bliver skærpet voldsomt af, at RGS Nordic aldrig har kunnet og fortsat ikke vil kunne overholde de fastsatte grænseværdier for en række miljøfarlige stoffer (MFS) i deres udledning, men har været nødt til at ty til udlæg af en blandingszone, hvor grænseværdierne først skal være overholdt på zonen grænse – altså efter en betragtelig fortynding i det modtagende kystvand.

Næsten alle danske kystvande har en ikke-god eller ukendt kemisk tilstand, uanset om det bedømmes på nationalt fastsatte MFS eller på EU fastsatte MFS. Hertil kommer at de danske farvande er relativt lavvandede og med et langt mindre vandskifte end farvandede omkring Norge og Skotland, hvorfra det importerede spildevand angiveligt primært stammer fra. Endelig er Agersø Sund, hvortil der udledes, beliggende ved en af flaskehalsene til det store og lukkede indhav Østersøen. Selvom nettotransporten er ud af Østersøen i Storebælt, forekommer der også modsatte strømretninger (især med det salte bundvand hvortil der udledes), og hermed føres altså en del af de MFS ind i en Østersø, som allerede er en af de aller mest belastede havområder i verden.

Begrundelsen for import af spildevandet er angiveligt, at Norge ikke har den fornødne behandlingskapacitet til håndtering af olieholdigt spildevand fra deres offshore-industri. Det forhold har været gældende for importtilladelsen i mange år. På RGS Nordic er status for behandlingen af dette spildevand ud fra det foreliggende udkast til miljøgodkendelse følgende: Fraseparering af oliefase foregår med skimmerpumpe og evt. varme, demulsifier og syre for bedre separering, før oliefasen sendes til ekstern aftager. Det forekommer ubegribeligt, at et land med så stor offshore virksomhed som Norge ikke kan oprette den nødvendige kapacitet til at behandle olieholdigt spildevand med en så enkel teknologi som den beskrevne. Og således ubegribeligt at den danske stat gennem årene har accepteret import til dansk behandling med den begrundelse.

Men pointen her er at samtidigt med, at man har accepteret en særdeles tvivlsom præmis for fortsat import af spildevandet, har man været nødsaget til at udlægge blandingszone (= fortyndingszone) for at kunne håndtere spildevandet i sårbart farvand med ikke-god økologisk og kemisk tilstand.

Den kombination finder vi aldeles uacceptabel og mener klart, det er i konflikt med hvorledes blandingszoner kan og bør anvendes:

Bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder (BEK nr. 1433 af 21/11/2017) siger om Blandingszoner:

§ 8. Miljømyndigheden kan udpege blandingszoner omkring udledningspunkter. Med forbehold for § 6, stk. 1, nr. 2 og 3, kan koncentrationerne af et eller flere af de i tabel 3-5 i bilag 2 til bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand anførte stoffer overskride de relevante miljøkvalitetskrav inden for sådanne blandingszoner, hvis de ikke påvirker det øvrige overfladevandområdes opfyldelse af disse krav. Miljømyndigheden fastsætter nærmere, hvilke miljøkvalitetskrav der kan overskrides, herunder i hvilket omfang.

Stk. 2. Udpegningen af blandingszoner skal ske, så udstrækningen af de enkelte zoner er

1) begrænset til udledningspunkternes umiddelbare nærhed, og

2) afpasset efter koncentrationerne af forurenende stoffer ved udledningspunktet og efter de betingelser for udledning af forurenende stoffer, der er fastsat i de forudgående reguleringer om udledning fra punktkilder i overensstemmelse med anvendelsen af de bedste tilgængelige teknikker.

Stk. 3. Ved fastsættelse af vilkår, der baseres på udpegnings af en blandingszone i medfør af stk. 1, skal der indgå foranstaltninger med henblik på at mindske udstrækningen af blandingszonen i fremtiden.

Ad 1) I udkastet (hvor det er meget uklart hvilken zonestørrelse man fremover går efter, hvad den hidtil har været (70 x fortynding) og på hvilken baggrund) tales der om 350 meter og andre steder "Når 95% af de statistiske modelresultater medtages (Miljøstyrelsen anbefaler i at mellem 90-95% anvendes i beregninger) opnås en 50-100 ganges fortynding i ca. 200 meter fra udledningspunktet." Over 200 ganges fortynding opnås omkring 250 til 300 meter fra udledningen". Miljøredegørelsen bør derfor indeholde klar besked om hvad den hidtidige blandingszone er og grundlaget for den samt klarhed over, hvad den ny zone forventes at blive og hvorfor. Det bemærkes i øvrigt at iflg. udkastet kan 17 ud af de 24 miljøskadelige stoffer, som virksomheden behandler, ikke overholde miljøkravene til udledningen uden fortynding

Ad 2) En zone forudsætter, at man har anvendt minimum BAT på spildevandskomponenterne, uden at de kan overholde miljøkvalitetskravene, og at de opnåede koncentrationer så danner udgangspunkt for zonen størrelse. Det ser for DN og DSF ud som om man i dette udkast går baglæns og tager sit udgangspunkt i de maksimale 350 meter for en zones størrelse, beregner hvad der så må være i udledningen. Og desuden derefter beregner hvor mange kg der tilføres vandmiljøet ud fra en spildevandsmængde på 1 mio. m³. Det vil være direkte i strid med, at blandingszonens størrelse skal afpasses efter de faktiske udledninger (BAT eller bedre) og ikke det modsatte, at udledningerne afpasses den maksimale blandingszone.

Ad 3) Der tales intetsteds om foranstaltninger til at mindske zonen udstrækning løbende. Tværtimod ser det ud til, at man nu går fra en 70 x fortynding mod en fortynding, der er langt større og hermed en langt større zone.

Og der kunne tilføjes endnu et punkt, nemlig at for at kunne udlægge blandingszoner for spildevand, der ikke kan overholde de vedtagne miljøkvalitetskrav for MFS, kræves det, at man i vandområdeplanerne redegør for de principper, hvorefter zonerne er udlagt, og hvad man løbende gør for at minimere dem. I Vandområdeplan 2021-27 indgår blandingszonen fra RGS Nordic end ikke i GIS laget herom, som har registreret 9 blandingszoner, ligesom blandingszoner og deres begrænsninger ikke omtales nogetsteds i planen. Watertech/Ingeniøren omtaler i en nylig undersøgelse mindst 23 yderligere blandingszoner, som altså heller ikke indgår efter gældende krav i vandplanerne. Dette punkt er ikke kommunens eller virksomhedens ansvar, men illustrerer Miljøstyrelsens mangelfulde håndtering.

3. Er nyttiggørelse af små mængder indholdsstoffer i "blandet spildevand" BAT-overholdelse?

Det fremgår af nylige artikler i mediet Zetland, at MST i stedet for tilladelse til import af spildevand til behandling/bortskaffelse nu har godkendt det samme spildevand til nyttiggørelse. Spildevandet, som angiveligt er et bland produkt fra 22 virksomheder i norsk olieindustri, skal til RGS Nordic med henblik på at nyttiggøre indholdet af 3,5% oliestoffer. Men spildevandet indeholder også masser af andre MFS, herunder tungmetaller, tjærestoffer og flourstoffer. Det fremgår, at MST finder, der ikke er nogen mindstegrænse for mængden af indholdsstoffer til nyttiggørelse, så det forhold at 96,5% af det importerede spildevand ikke kan nyttiggøres, anses åbenbart for ligegyldigt.

Artiklerne sætter imidlertid fingeren på et efter vores opfattelse ømt punkt. For der er i EU sammenhæng (en sammenhæng som Norge har tilsluttet sig) et generelt krav om at forurening skal håndteres så nær kilden som muligt. Ved at blande spildevand fra flere – 22 - virksomheder sammen, fjerner man sig mere og mere fra muligheden af at rense specifikt på problematiske spildevandsstrømme og komponenter fordi specifikke renseteknikker bliver dyre og/eller umulige i store blandingsvoluminer.

Vi undrer os over, at RSG Nordics såkaldte helt specielle og one of a kind nyttiggørelsesproces, hvor de skulle fjerne de få procent oliestoffer fra spildevandet, stadig efterlader forskellige oliestoffer mv. over grænseværdierne i spildevandet. Det mener vi ikke er acceptabelt eller nyttiggørelse - fraseparering til minimal nyttiggørelse bør ikke føre til manglende overholdelse af miljøkvalitetskravene for nogle af de samme stoffer.

Så spørgsmålet er, om import af blandings spildevand til nyttiggørelse af kun 3,5% oliekomponenter, men med en så utilstrækkelig rensning af resten til at miljøkvalitetskravene kan overholdes (inkl. for visse oliestoffer) og derfor fører til behov for blandingszone, overhovedet kan kaldes BAT og nyttiggørelse? Det kan det efter vores opfattelse ikke. Der bør ikke importeres til nyttiggørelse på sådanne præmisser, og BAT præmissen for udlæg af blandingszonen bliver således undermineret. Ansvaret for denne forvaltning ligger naturligvis primært hos Miljøstyrelsen, men de ovenfor rejste spørgsmål finder vi det helt nødvendigt at få afklaret i forbindelse med RGS Nordics revurdering af miljøgodkendelsen.

Specifikke bemærkninger

RGS Nordics nuværende miljøgodkendelse stammer fra 2008, og den skulle således have været revurderet senest i 2018 og BAT jf. WT-BREF'en skulle have været implementeret senest 17. august 2022. Det er ubetinget Slagelse Kommunes ansvar, at det ikke er sket til tiden. Det er desuden vores vurdering, at det bør fremgå tydeligere bl.a. på forsiden, at der er tale om en revurdering af den 10-årige revurdering samt WT-BREF revurdering (§41), da der ikke er tale om en ny §33 godkendelse. Det er også desto mere prekært, eftersom der hele tiden løbende kommer nye grænseværdier for nye MFS, som jo er, hvad virksomheden lever af at rense for. Ved ikke at sikre en løbende ajourføring af virksomhedsgodkendelsen for disse stoffer, er kommunen ikke sit ansvar voksent.

Afgørelsen om ikke-Basistilstandsrapport (BTR) af 22. februar 2022, vurderer vi, er mangelfuld og utilstrækkelig. BTR rækker bagud, og der har været farligt affald med farlige stoffer på arealet, hvorfor der burde min. være indsendt oplysninger om relevante farlige stoffer og lavet trin 1-3. Det kan ikke på forhånd

udelukkes, at der er sket en påvirkning og forurening med disse farlige stoffer, hvilket en BTR trin 1-3 kunne afklare. BTR skal netop beskrive den nuværende basistilstand på baggrund af evt. tidligere forurening, så virksomhed og myndighed kender den ift. evt. senere forurening af området, ophør og evt. oprensning. Der er i afgørelsen ingen argumentation for hvilke ”foranstaltninger, som i praksis gør det umuligt at forurene jordbunden og grundvandet.” – det kunne være blevet beskrevet i trin 1-3.

Vi bemærker, at nogle andre vilkår desuden er utilstrækkelige eller fluffy/upræcise og dermed også ofte svære at håndhæve:

- A9 og E5: Vi bemærker at vilkåret er upræcist og svært at håndhæve. Vi ønsker desuden, at der inkluderes et max. krav ift. vandforbruget f.eks. svarende til den nødvendige fortynding med rent vand, så det svarer til nødvendigheden ift. saliniteten.
- E16 og E23: Vi mener, at der med vilkårene er risiko for, at driften indrettes, så prøven udtages, når udledningsvandet er mindre belastet med bl.a. MFS. Desuden er det efter vores vurdering at strække den for langt at nedjustere monitoringsfrekvensen for tungmetaller mv. fra dagligt til månedligt jf. BAT 7 (1), når der vel er stor forskel på det importerede spildevands indhold. Der er også 2 E16 vilkår.
- E22: Vi vurderer, der mangler mere armslængde ift. analysering af egne prøver på eget laboratorium. Der bør kræves jævnlige parallelle analyser udtaget og analyseret af et eksternt akkrediteret laboratorium som for andre virksomheder.
- E25: Vilkaaret bør ændres til et fast halvårligt krav om screening omfattende flere MFS inkl. nye stoffer eller stoffer med nye grænseværdier.
- E26: Vi ønsker vilkåret ændret til kortere frist til virksomheden – gerne 48 timer.
- G7: Som argumenteret ovenfor er vi modstander af, at der importeres farligt affald fra andre lande eftersom udledningen af restprodukterne sker til et allerede belastet vandområde og ved fortynding af MFS.
- H7 = H17. Vi håber kommunens anvisninger for slukningsvandet omfatter rensning inden udledning.
- I2: Leverancer jf. journalen bør indeholde liste over farlige stoffer og disses koncentrationer i spildevandet.
- I5 + I6: Specificer straks og hurtigst muligt f.eks. næstkommende hverdag
- I7: Månedsrapport bør også indeholde oplysninger om farlige stoffer i det modtagne spildevand inkl. koncentrationer, så det kan vurderes i hvor høj grad disse stoffer kan fjernes i renseanlægget.
- J1: Klager og klagehåndtering skal videresendes til kommunen næstkommende hverdag.
- J5: Der mangler klar tidsfrist for orientering af myndighed.
- K3: Der skal fremsendes nedlukningsplan.

”Virksomhedens opgørelse af behandlet spildevand for de seneste år viser at andelen af indenlandsk og importeret spildevand udgør mellem 80-90% af det spildevand der behandles.” Sætningen giver ingen mening – hvor meget er indenlandsk og hvor meget importeret?

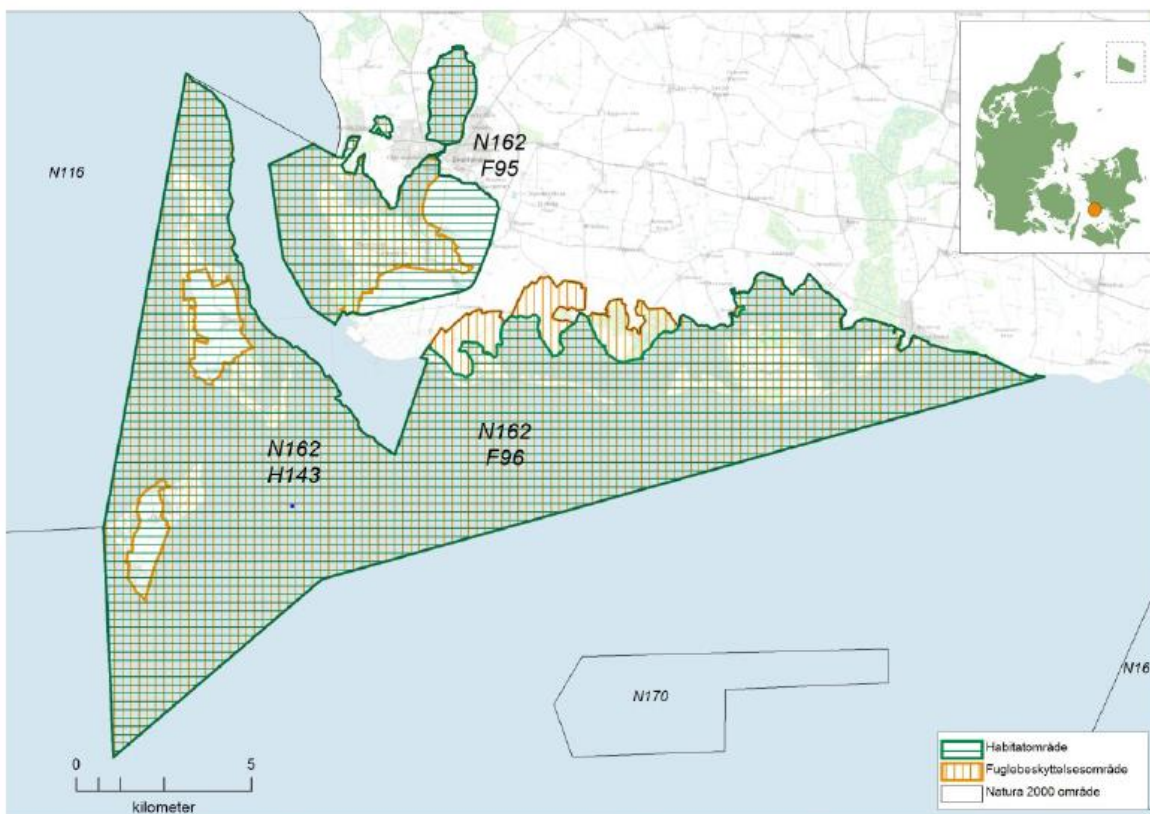
Slagelse Kommune har fået foretaget et prøvetagningsprogram for kemi og bundfauna i Agersø Sund – jf. PRØVETAGNING AGERSØ SUND APRIL 2022 WSP. Det må imidlertid konstateres, som også WSP og til dels Miljøstyrelsen konkluderer, at det øjebliksbillede undersøgelsen tegner står svagt pga. for få prøver og spredte stationer. Grænseværdier i vand sås overskredet generelt for bly, zink, selen, kobber, sedimentgrænser for antracen var overskredet overalt og stedvist for cadmium, kviksølv, nikkel og bly. Samlet set tegner det et billede af et forarmet kystvand – biologisk og kemisk – som bestemt ikke har brug for yderligere belastninger over gældende grænseværdier.

“Virksomheden udleder som årsgennemsnit 1 µg/l kviksølv. Her er Miljøkvalitetskravet nul medens der kun må forekomme op til 0,07 µg/l i korte perioder. Virksomheden har derfor behov for at foretage tiltag for at identificere kviksølv.” Det finder vi er en besynderlig formulering – der er behov for, at virksomheden fjerner sin kviksølvsforurening, eftersom det er et totalt uønsket stof i vandmiljøet, og udledningen beregningsmæssigt udgør 1 kg årligt.

“ Slagelse Kommune vurderer af virksomheden opfylder BAT6 bortset fra kontrol af indløbskoncentrationer til rensningsanlægget. En tilføjelse af målinger på indløbskoncentrationer vil øge viden om rensningsgrad og variationen af denne og styrke processtyringen.” Den vurdering er vi helt enig i og forbavset over ikke allerede har været fast praksis.

Tilladelsens påvirkning i områder beskyttet af EU's Naturdirektiver

Udledningen fra RGS Nordic foregår i umiddelbar nærhed af Natura 2000-område N162. Området består af habitatområde H143 og fuglebeskyttelsesområderne F95 og F96.

Kortet viser Natura 2000-områdets afgrænsning. Natura 2000-område nr. 162 består af habitatområde H143 (vandet grøn skravering), og fuglebeskyttelsesområderne F95 og F96 (lodret orange skravering).

Slagelse Kommune skriver i godkendelsen på s. 37-38:

Det rensede spildevand pumpes via en nedgravet PEH-ledning til udledning gennem 4 diffusorer på 8.5 meter vand. Udledningen sker til Agersø Sund og er omfattet af Vandområdeplan P2 for 2017-2021 for Smålandsfarvandet. Den eksisterende udledningstilladelse fra Miljøgodkendelsen fra 2008 på 1. million m³ fastholdes af Slagelse Kommune.

Habitatområde H 162 og fuglebeskyttelsesområderne F95 og F96.

Slagelse Kommune skriver på side 63-64:

5.4 Habitatdirektivet

En afgørelse om revurdering af en miljøgodkendelse træffes med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 41, jf. § 41a eller b. Hjemlen for revurderingsafgørelser er ikke nævnt i habitatbekendtgørelsens § 6 og §§ 8-9, som indeholder en oversigt over de afgørelsestyper inden for Miljøministeriets lovgivning, der skal gennemgå en foreløbig vurdering og eventuelt konsekvensvurderes. Dermed er en afgørelse om revurdering efter miljøbeskyttelseslovens § 41, jf. § 41a eller b ikke omfattet af habitatbekendtgørelsen.

En revurdering er ikke et nyt projekt i habitatreglernes forstand. Revurdering handler om myndighedens forpligtelse til at opdatere vilkårene for den lovlige drift, virksomheden har en godkendelse til, og indebærer ikke i sig selv gennemførelse af noget nyt på virksomheden.

DN og DSF bemærker:

Det fremgår af Note 1 til miljøbeskyttelsesloven LBK nr. 100 af 19/01/2022 følgende: *Loven indeholder bestemmelser der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet).*

Det er rigtigt, når Slagelse kommune skriver, at hjemlen for revurderingsafgørelser ikke er nævnt i habitatbekendtgørelsens § 6 og §§ 8-9, som indeholder en oversigt over de afgørelsestyper inden for miljøministeriets lovgivning, der skal gennemgå en foreløbig vurdering og eventuelt konsekvensvurderes. Men det er et krav at, Slagelse Kommune som minimum skal foretage en væsentlighedsvurdering af udledningens påvirkning af Natura 2000-område N 162, på grund af ovenstående afsnit.

En væsentlighedsvurdering skal som det fremgår af habitatreglerne og praksis fra EU-domstolen, hvor det præciseres at der også skal foretages en vurdering af de kumulative effekter. Myndigheden skal således vurdere, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt.

Derfor mener vi, at Slagelse Kommune skal vurdere udledning fra RGS Nordic, som beskrevet ikke overholder miljøkvalitetskrav for MFS samt udleder 10 tons N, sammen med andre udledninger til vandområdet. Det drejer sig blandt andet om udledninger fra landbrug, renselanlæg og de 2 havbrug ved Musholm.

Vi vil desuden henvise til Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse i sagen om Onsevig Havbrug NMK-10-00904 Klage ID: 62963. Sagen omhandlede en godkendelse af en bestående virksomhed, hvor myndigheden (Miljøstyrelsen) havde meddelt godkendelse til et eksisterende havbrug.

Fra afgørelsen:

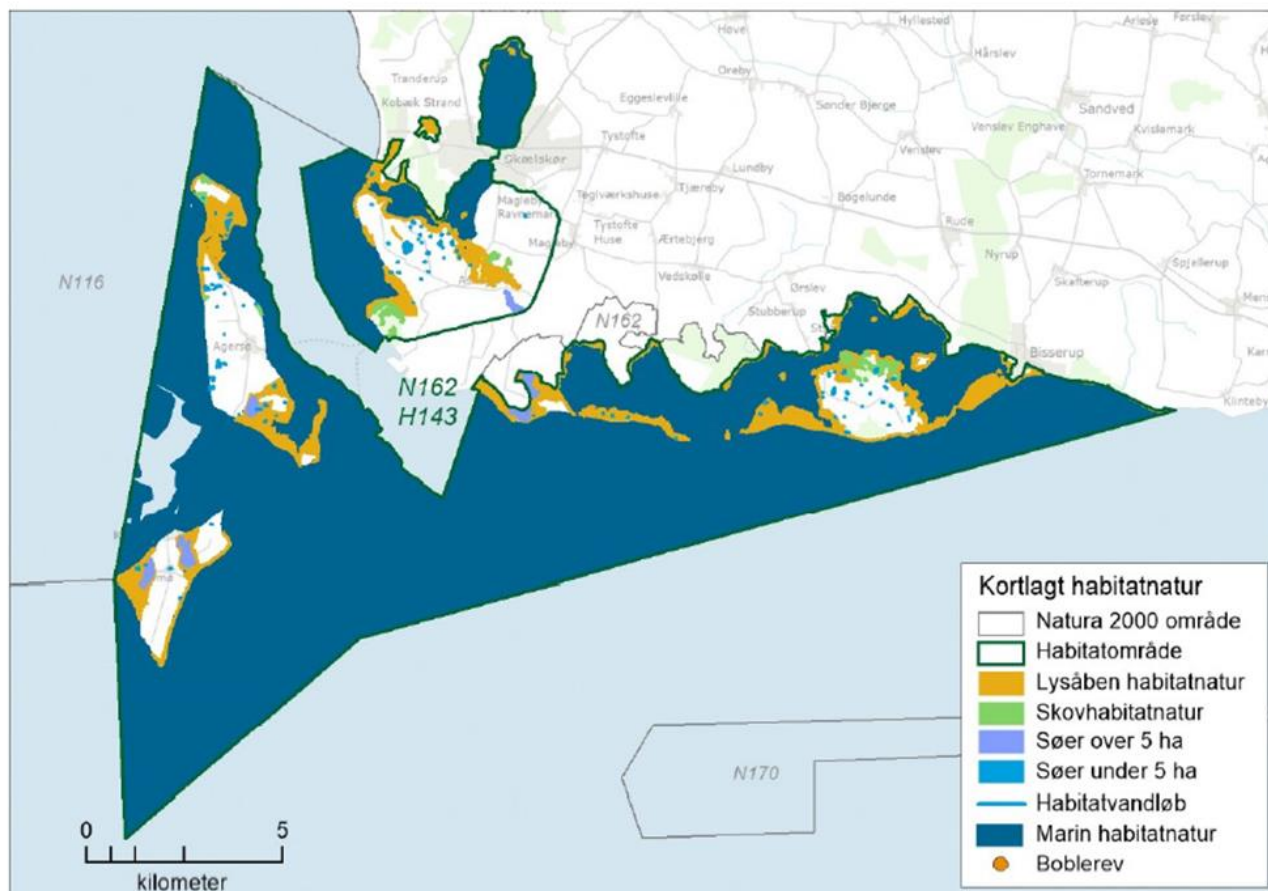
Nævnet har fundet anledning til indledningsvist at overveje, hvorvidt – og i givet fald i hvilket omfang – der kan stilles krav om, at der foretages en habitatvurdering ved miljøgodkendelse af et eksisterende havbrug, hvor godkendelsespligten indtræder på grund af overgang fra en tilladelsesordning til en godkendelsesordning.

Afgrænsningen af, hvornår der stilles krav om habitatvurdering, beror på en fortolkning af habitatbekendtgørelsens §§ 6-7.

En ordlydsfortolkning af bekendtgørelsens § 6, stk. 1, 1. pkt., jf. § 7, stk. 7, nr. 6, fører umiddelbart til, at enhver miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 – også i tilfælde, hvor der alene er tale om godkendelse af en eksisterende virksomhed uden ændringer i produktionen – er undergivet krav om forudgående habitatvurdering. Bestemmelsen i habitatbekendtgørelsens § 6 kan i sammenhæng med § 7 forstås således, at en miljøgodkendelse altid skal betragtes som et projekt, der skal miljøvurderes.

At bekendtgørelsens projektbegreb skal fortolkes i lyset af habitatdirektivet, synes ligeledes at være lagt til grund i afsnit 5.2 i Naturstyrelsens habitatvejledning, der må forstås således, at styrelsen er af den opfattelse, at der er overensstemmelse imellem afgørelserne omfattet af §§ 8-9 (nu §§ 7-8) og projektbegrebet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3.

Tilsvarende må vejledningens afsnit 5.5.1 forstås således, at Naturstyrelsen har vurderet, at alle aktiviteter i §§ 8-9 skal betragtes som projekter i direktivets forstand. I vejledningens afsnit 5.3 er det udtrykkeligt anført, at fornyelse af en tilladelse eller en godkendelse er omfattet af kravet om habitatvurdering.

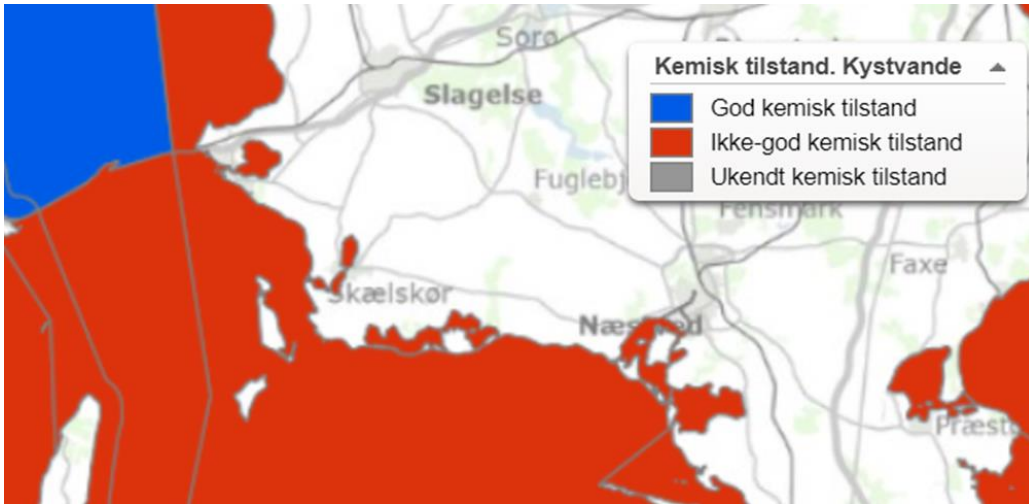

Oversigtskort over Natura 2000-området. På kortet vises områdets kortlagte habitatnaturtyper.

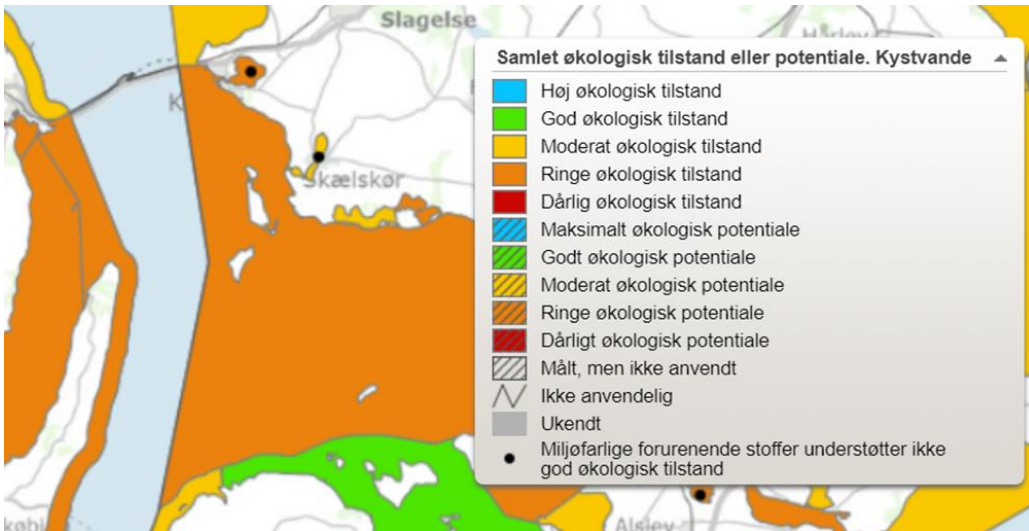
Vandrammedirektivet – påvirkningen af kystvandområdet, der ikke har målopfyldelse

Kystvandet, hvori godkendelsen giver tilladelse til udledning af 1.000.000 m³ rensset spildevand, er både i ikke god kemisk tilstand samt ringe økologisk tilstand i basisanalysen for vandområdeplan 2021-27. Ringe økologisk tilstand er den næst dårligste tilstandsklasse

Det er derfor uforståeligt, at Slagelse Kommune giver tilladelse til forsat udledning af rensset spildevand, hvor det er nødvendigt at oprette en blandingszone, for at fortynde indholdet uden at redegøre for påvirkning i forhold til målopfyldelse af kystvandområdet, der skal opnå god tilstand, senest ved udgangen af 2027.

Vandområdet hvori der gives tilladelse til udledning af 1.000.000m³ rensset spildevand er ikke i god kemisk tilstand

Kystvandet er i den næst dårligste tilstandsklasse – ringe økologisk tilstand.

På vegne af DSF, DN Sekretariatet og DN Slagelse

Venlig hilsen

Ditte Brogaard Iversen
Natur- og miljørådgiver

Danmarks Naturfredningsforening
Masnedøgade 20
2100 København Ø

Tlf.: +45 39174000
Mobil: 31193223
E-mail: dbi@dn.dk

Henning Mørk Jørgensen
havbiolog, vandpolitisk rådgiver
3119 3235 hmj@dn.dk

Lars Brinch Thygesen
Natur- og Miljøkonsulent

Danmarks Sportsfiskerforbund
Skyttevej 5 – 7182 Bredsten
Telefon: 76 22 70 74
Mobil: 40 14 10 77
Email: lbt@sportsfiskerforbundet.dk
www.sportsfiskeren.dk
[Facebook](#) - [Instagram](#) - [YouTube](#)